

den fuldstændige Overtagelse ikke kan stee for, og da det altsaa vil blive en Byrde for de eventuelle Forpagtere at have Stutteriet i det første Aar, har Fleertallet fundet det ubilligt, at Forpagterne skulde svare den fulde Afgift allerede i dette Aar, i hvilket de ikke ville have den samlede Eiendom. Det under Nr. 5 til § 3 stillede Forslag angaaer Bevarelsen for Stutteriet af Stutmestergaarden, der omfatter den nuværende Beboelsesleilighed for Stutmesteren tilligemed en lille Have, der ligger op til Bygningen, og som stærer ind i selve den samlede Eiendom. Med en saadan Veligheden finder Fleertallet, at det i alle Tilfælde, og hvilken Ordning man saa end tvovrigt maatte komme til, vilde være urigtigt at afhænde denne lige ved Hovedeiendommen liggende Deel af samme særskilt. — Forslaget under Nr. 7 til § 5 gaaer, som før anført, ud paa end yderligere at stærpe de Garantier, der ere indførte i Lovforslaget, idet det nemlig vil indsette den samme Bestemmelse, som findes i Loven af 23de Januar 1862, om Bibeholdelse, saavidt det er muligt, af den gamle Frederiksborgske Race. — Endringsforslaget under Nr. 8 gaaer ud paa at udtage den Bestemmelse i § 5, hvorefter kun Hopper, som have hjemme over 5 Mile fra Stutteriet, skulle modtages og opstaldes i Stutteriet mod Betaling. Fleertallet har meent, at det vilde være rigtigt at bestemme, at Forpagterne skulde være forpligtede til, at modtage alle saadanne Hopper, dog kun saavidt der er Plads til dem, i Stutteriet. — Forslaget under Nr. 11 til § 7, der gaaer ud paa at tilføie: „eller bortleie“, indeholder en Bestemmelse, som Fleertallet har meent det rigtigt at træffe, for at Indenrigsministeren ikke skal være forpligtet til i ethvert Tilfælde at sælge, selv om han maatte finde det heldigere at bortleie, men kan vælge, hvad han finder rigtigt. — Forslaget under Nr. 12 til § 7, der gaaer ud paa, at Værdien af overflødige Bygninger og Materialier ikke skal gaae ind under de 15,000 Rd., er en Følge af Oplysninger, som Udvalget er

kommet i Besiddelse af ved at tage de locale Forhold i Diesyn; man har nemlig erfaret, at det er Hensigten at flytte endeel af de Bygninger, der for Tiden ligge ved Hillerødsholm, over til Trollesminde, men at der er Sandsynlighed for, at det vil være mere fordelagtigt at sælge Stumperne til Nedrivning og saa benytte de ubetydelige Summer, der derved ville udfomme, til at fortsætte Byggeforetagenderne. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til de paagældende Byggeforetagender bemærke, at Uagtet Udvalget ikke har seet Overslagene over dem, troer det dog ikke, at den dertil opførte Sum er for høit ansat, hvorhos jeg tillige skal udtale, at det, hvad enten Stutteriet overdrages paa den her foreslaaede Maade ved Bortforpagtning eller Eiendommene bortsalges, vil være nødvendigt at foretage de samme Byggeforetagender, hvilket er Hovedsagen. — Endringsforslaget under Nr. 13 til § 8, der angaaer Bestemmelserne om Præmiesystemet, og hvortil hele Udvalget med Undtagelse af eet æret Medlem har sluttet sig, indeholder en Forandring i de Bestemmelser, der findes i § 5 af Loven af 23de Januar 1862, hvorefter Bedømmelsescommissionerne skulle bestaae af Delegerede fra de i Gingsstuekedsen liggende Amter tilligemed et Medlem for hver Landbosforening, der vil give 100 Rd. i Præmie. Derved har Antallet af Bedømmelsescommissionens Medlemmer paa enkelte Steder vist sig at naae op endogsaa til 14 eller 15; men jeg troer, at det vil være klart for Alle, der have haft med denne Slags Forhold at gjøre i Praxis, at derved bliver enhver Bedømmelse saa at sige umulig. Det er altsaa af denne Grund, at Udvalgets Fleertal foreslaaer, at Bedømmelsescommissionen ikke skal bestaae af mere end høist 5 Medlemmer. Det ærede Medlem af Udvalget (Philipsen), der ikke har sluttet sig til dette Forslag, udtalte for som en Betænkelighed ved samme, at man derved vil berøve de Tilhørende, enten det nu er Private eller Landbosforeninger, den Præmie, som ligger i